

Skrotkim, potom ſimy haklej piekni
Kſcheszijenjo, dñž my predn twerdu
Wjeru a Dowjerenje na Boju Dobro-
tutu mamy. A potom niz jeno džakomni
ſimy, ale teiſch Nedžakomnosz
ſnesz možem. Pschetoz my je lhepe nje-
ſmiejem, dñžli Kryſtus naſch Knes
mjet je. Ludžiom dyrbimy wſchitku
Dobrotu wopokasacz, pschi tem pak ſebi

ſpedobac̄ dac̄, dyž bes džefiac̄imi ſedom
jedyn je, kij naſche Dobrote prawje wu-
žiwa, a je džakomny. A može bydž, fo
tezi ton pſchindze a džakuje ſo, wot ko-
trehož ſo ty nenadijiesche, a ſebi nem-
ſlesche, kajkiž tu ton Samaritski bje-
ſche. Vlaſch luby Boh a Bnes daj nam
ſwoju Vladi, ſo bychmy je ſkoriali, ſchtož
je prajene, a ſo poljepſchowali, Žamen!

Na pjatnatu Nedželu po ſwiatej Trojizi.

Bydž, Bojo ſwaleny,
So ty tak ſimelny ſy,
So ſtajnje pſchewſchu Wjeru
Sso ſa naſ ſtarach ſwjeru.
Džak ſa Dary tezi damy,
Biž je wot tebe mamy, Žamen.

Neže Jeſu, kak dobro maju ſchaf twoji prawi Kſcheszijenjo pſchi tebi? Woni cij-
ſnu wſchitke ſtroje Starosze na tebe. A laj! twoje Woko ſluboszju na nich
kedžbuje, - ſo by jim wſchitko dat, ſchtož kſtwojej wſchjednej Potrebnoszju treba
maju. Ach daj ſchaf nam to wopomnicž, ſo bychmy pſches twoje tajke nadne Wob-
staranje tych twojich teiſch kwojej Gſlužbi našabeni byli. Wotcjen ſchaf na-
ſche Wutroby zylje wot wſchitke Mozy teho Ēzerta a Šwjeta, moſebnje teho
Mammona, a doj nam poſnacž, ſo na tebi mamy jedyn Schaz moſche wſchitkich Schazow!
Myech jeno twoje Pſchikasnie nam ſtajnje ſu pſched Wocjomaj a we Wutrobi, ſo bychmy
ſwjeru po trojej Wohli cjinili, a predn wſchitkich Wjezow we trojej Pravodaji to Woda-
cije ſwojich Kjechow pittali! Cjin ty naſ ſwiernych pſches ſwojeho ſwiateho Ducha we tem
Dželi naſcheho Powolania, ſo bychmy jeno na twoju Porucznosz ladali. Ma to, ach ty
ſimelny Ljekario naſchich Duschow, daj nam pſches twojeho Ducha ton ſlotki a wjesty Eroscht
do naſchich Wutrobow, ſo ty ſo ſtwojim Wotzom ſa naſ kude Waki ſtarach, a naſ jako
twoji Džecži ſewſchej Potrebnoszju wobstaracz čzesch. Daj nam, tajkeho Eroschta prawe
žive Dowjerenje na tebe, a pomhaj nam, ſo bychmy ſwoje Mammonke Starosze, kij zylje
podarmo ſu, naſch tycza, a twoje wilke Mens hanja, pojimali, a tebi ſamemu pſches we-
ſetu Nadžiju tu Ējesz dali, ſo ty nam dac̄ budjesch, ſchtož potrebam. My tebe ſa to pro-
hymy we jenym nuternym, a Boh daj! wjerjazym Woz ſaſchu a Kyrlischu.

Szenje na pjatnatu Nedželu po ſwiatej Trojizi, Matt. 6. v. 24--34.

Si hto nemože dwiemaj Knesomaj ſlužicž: Kiba won budže jeneho
hidžiež, a druhego ſuborowacž, aby budže ſo ſjenemu džerječ, a
druhež